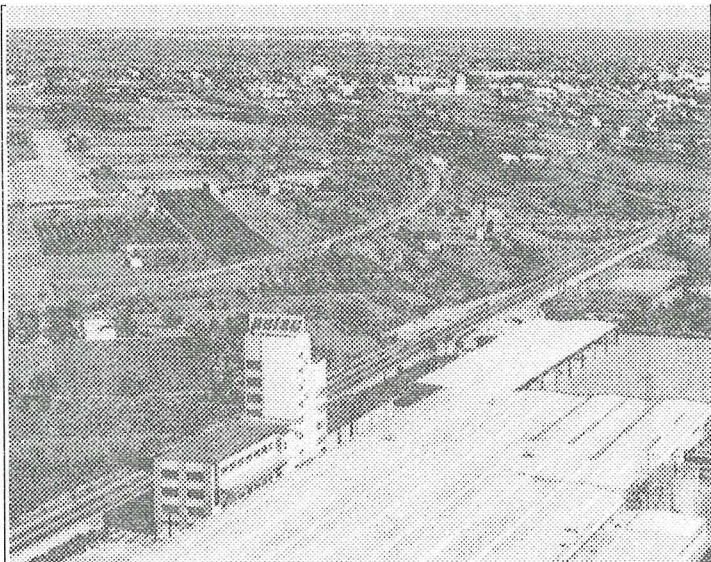

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 26 de gener de 1996 • Núm. 22 • Any I • 100 ptes

Rèplica contundent de l'oposició contra el PP al ple de gener

pag 4

Manel Garcia, premi "Àngel Sánchez Gozalbo"

pag 6

Exaltació de la Fallera Major

pag 7

Segons els sindicats: "La solució de Palau és o un soci capitalista o una societat anònima laboral (SAL)"

pag 3

El Benicarló guanya a l'Alboraia amb dificultats

pag 12

Nova secció: Futbol sala

pag 13

SUMARI

✓ Local

- P.3. Palau, continua la crisi
- P.4. El ple de gener
- P.4. Dos benicarlandos, candidats de la UPV a les eleccions
- P.5. **Darrera la gatera:** Qui ho controla?

✓ Societat

- P.6. Manel Garcia, premi "Àngel Sánchez Gozalbo"
- P.6. La Nova a Muro d'Alcoi
- P.7. Exaltació de la Fallera Major
- P.8. **El Mussol:** Lloero o lloero?

✓ Cultura

- P.9. **Vinguen dies i caiguen pans:** Pu...

- P.9. **La nostra cuina:** Flaons
- P.10. **Cinema:** Amor i intolerància
- P.10. **Els dies gloriosos:** Collita del 95
- P.10. Narcís Comadira assitirà al lliurament de premis Xavier Arín

✓ Medi Ambient

- P.11. **La nostra botànica:** Figuera
- P.11. **El futur del present:** El preu de la contaminació
- P.11. **Dia de l'Arbre 1996**

✓ Esports

- P.12. **De diumenge a diumenge:** El Benicarló guanya amb dificultats
- P.12. **En off side:** On són els nostres

drets?

- P.13. **Basquet:** El Mobil Record arrollado. Tot igual en el C.B. Benicarló
- P.14. **Futbol Sala:** El Proyastec Alfs cerca del títol
- P.14. **La claca:** Pixar alt
- P.14. **Amunt i avall:** Xert - Vallibona(4)
- ✓ Agenda i serveis
- P.15. **El mots encreuats. Agenda i serveis**
- ✓ Última
- P.16. **Ni creix ni meix:** El senzill predomini dels sentiments sobre les roques

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau, Josep Igual
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat
☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:
CS- 242-95

Imprimeix
Grèvol

Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim. El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Veu de Benicarló* surt cada divendres.

Editorial

El futur de Mobles Palau continua incert. Aquesta incertesa està creant una situació bastant difícil per a tots els treballadors, per la qual cosa desitgem que s'aclarisca el més aviat possible. Des d'aquestes línies volem fer arribar el nostre suport solidari a totes les famílies afectades per la crisi d'aquesta empresa.

Per altra banda, l'alcalde de Benicarló continua mut en els plens, i ara ha arribat a dir que contestarà per escrit fins i tot les rèpliques de l'oposició. Qualsevol dia l'alcalde rebrà els ciutadans per FAX o via satèl·lit. "*Vivir para ver*" que diuen els nostres veïns

Cartes dels lectors

La secessió lingüística valenciana (1)

Diu que totes les generalitzacions són roïnes, així que, després de veure el programa d'aquest títol emès pel Canal 33 fa unes setmanes, he de manifestar el meu desacord amb el pantejament general; però a la vegada l'avinença amb Carles Recio (IEV) quan hi diu que la romanística mundial reconeix la unitat de la llengua catalana, i que el problema és polític. En aquest aspecte Héctor villaalba (UV) diu que al PP només li interessa el valencià en la mesura que li pot aportar volts, però que la seua llengua d'ús és el castellà.

També coincideixo amb Vicente Simó Santoja (RACV) quan destaca les semblances entre el valencià i el català occidental (creu que és deguda al substrat àrab) i, especialment qua diu que caldria recolzar més la llengua valenciana. Per cert, on són aquestes campanyes? Pensem en la presència que té el valencià als mitjans audiovisuals i escrits, i com ens han "educat" perquè la canviem per la llengua castellana.

Un dels aspectes de què discrepo és el que fa referència a Vicente Giner Boira (advocat) quan diu que el català, el valencià i el balear són tres llengües bessones i que, de la mateixa manera que si agaféssim tres xiquetes bessones i en vulguéssim fer una de sola, l'única cosa que aconseguiríem seria matar-les totes tres; això mateix ens passaria amb les llengües.

Aquest últim argument (?) m'ha recordat, per oposició, l'"exemple de la mata de jonc". Ramon Muntaner, en la seua "Crònica" (començada el 1325 en una laqueria de Xirivella, València), ens diu que "la mata de jonc ha (1) aquella força que, si tota la mata lligats (2) amb una corda ben forts, e tota la volets (3) arrencar ensems (4), dic-vos que deu hòmens, per bé que tiren, no l'arrencaran, ne encara con gaire més s'hi prenguessen; e si en llevats la corda, de jonc en jonc la trencarà tota un fadri de vuit anys, que sol un jonc no li romandrà. E així seria d'aquests tres reis (...)". Ramon Muntaner hi defensava la no secessió dels reis de la casa de Mallorca i de Sicília respecte del casal de Barcelona. A la nostra època, Joan Fuster, a "Nosaltres els valencians", Pàgina 136, reprén l'exemple i ens diu "la idea dels Països catalans és alguna cosa més que una flatulència romàntica, com algú podria creure. És una "obligació moral", en principi. És al mateix temps, una precaució salvadora: "in unitate virtus". La corda, que lliga la mata de jonc -la unitat- és l'únic camí que ens queda, si volem subsistir com a poble: valencians, "catalans" i balears".

F. ALEXANDRE GALINDO

1) ha= té 2) lligats= lligueu 3) volets+ voleu 4) ensems= alhora

(Nota: La redacció de *La Veu*, degut a l'extensió d'aquesta carta es veu en l'obligació de publicar-la en dues parts. Perdoneu les possibles molèsties. Gràcies.)

Muebles Palau, continua la crisi

REDACCIÓ
En una entrevista emesa per l'Emissora Municipal de Benicarló, representants sindicals dels treballadors de Mobles Palau (Alejandro Segura per UGT i Antonio Barrios per CCOO) han volgut aclarir a l'opinió pública alguns dels aspectes més importants de la crisi que pateix l'empresa.

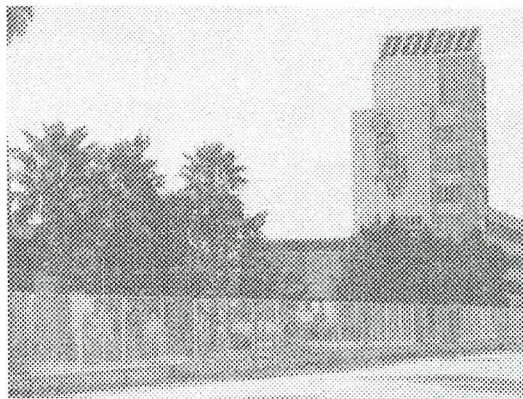
La mala gestió sumada al descens de vendes va iniciar la greu crisi

Segons els senyors Barrios i Segura la crisi de Palau es remunta a començaments dels 90 quan es divideix l'empresa i la mala gestió sumada al descens de vendes inicia la greu crisi que empitjora el mes de febrer provocant una regulació de plantilla que deixa sense treball a 28 treballadors. Les contínues baixades de

comandes i, la pressió dels proveïdors que volien cobrar deutes pendents fan esclatar la crisi als mesos de juliol i agost que desemboca en una reducció de plantilla i la suspensió de contractes que deixa l'empresa amb únicament 30 treballadors que realitzen només treballs de manteniment per la manca de primeres matèries necessàries per a produir.

Els sindicalistes han criticat durament alguns periodistes locals que donen informacions sense confirmar. Concretament el seu punt de mira estava en el conegut periodista Ramon Blanch i han desmentit rotundament les afirmacions d'aquest quan diu que entre tots dos sindicats hi ha enfortaments, que les lluites internes són greus i creen malestar entre els treballadors.

Pel que fa a la suposada compra d'accions per part de l'empresa Antaix, van reconèixer que s'ha negociat amb l'empresa, mai amb el comitè ni amb cap representant dels treballadors, tot i que saben de l'existència de serioses propostes que desitgen que arriben a bon port, perquè si no fos així, només quedaria la solució de buscar un altre soci capitalista o que els mateixos

treballadors crearen una Societat Anònima Laboral, (que suposaria invertir tots els diners del subsidi de l'atur i gestionar ells l'empresa, la qual cosa no seria positiva per a la majoria de treballadors).

“Hem d'intentar per tots els mitjans que aquesta empresa mantinga tots els llocs de treball”.

Per tot això, els representants del treballadors estaven d'acord en afirmar que **“hem d'intentar per tots els mitjans que aquesta empresa mantinga tots els llocs de treball”.**

A l'hora de tancar la nostra edició la situació continua igual, fonts ben informades ens han comunicat que l'empresa Antaix continua sense prendre una decisió definitiva que pugui decidir el futur de Mobles Palau. Avui divendres a les 10,30h es realitzarà una roda de premsa de la qual donarem compte en el proper número de La Veu.

Paco Flos, membre de la Junta Rectora de la Federació Espanyola d'Universitats Populars (FEUP)

REDACCIÓ

En el marc del 6é Congrés General de la FEUP, celebrat els dies 20 i 21 de gener a Ciudad Real, el sr. Francisco Flos, com a president del Consell de Gerència de la UP de Benicarló, va ser elegit membre d'aquest organisme.

A aquest congrés van assistir més de 290 representants de les Universitats Populars de l'Estat Espanyol i es va presentar una única candidatura de 24 membres, entre els quals estava la representació de la UP benicarlana. Aquest equip dirigirà la FEUP durant un període de quatre anys.

L'equip del qual formarà part Francisco Flos dirigirà la FEUP durant un període de quatre anys.

Actualment són 144 les Universitats Populars federades, ubicades en més de 150 municipis, sent la FEUP la xarxa més extensa d'intervenció social, educació i formació d'adults i projecció cultural a nivell estatal.

RESTAURANTE
El Cortijo

MENDEZ NUÑEZ, 85
 TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 36
 12580 - BENICARLO
 (CASTELLÓN)

ESTELLER IMPORT

Benicarló
 47 17 08

Vinaròs
 40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
 47 17 08

Vinaròs
 40 07 68

Al ple de gener pren protagonisme l'oposició per l'actitud passiva del PP

La UPV posa de manifest amb arguments irrefutables la desídia del PP en el Pla de Renovació Urbana

El Ple del mes de desembre hagués passat sense pena ni gloria, si no fos per la rèplica duríssima que l'oposició va fer sobre les preguntes plantejades al Ple del mes de novembre i que l'alcalde de la nostra ciutat havia contestat per escrit.

El portaveu del PSOE municipal, ha criticat les respostes que se li van donar, considerant que aquestes eren incorrectes i contradictòries, en definitiva **"una burla a l'oposició"**.

El comentari més incisiu va ser quan es va parlar del sou que rep l'alcalde, **"un sou resulta car o barat en funció del treball que es fa a canvi, i vosté ens resulta molt car"**, aquestes paraules dites pel portaveu socialista van ser el torn de partida de les constants rèpliques sobre altres temes. També sobre els impagats que encara queden de Benicarlàndia 94.

A més la resposta de l'alcalde a si s'havien pagat les subvencions a les entitats culturals i esportives, no va aclarir si s'havien pagat íntegres o parcialment.

Enric Moya (UPV): "Benicarló s'ha quedat en el pelotón de los torpes. Per tant s'han d'exigir responsabilitats i buscar alternatives perquè Benicarló siga una població de futur"

En un altre ordre de qüestions va incidir sobre el famós organigrama que el PP va demanar en la legislatura anterior i que encara no se sap quan va costar.

La UPV va posar de manifest la desídia del PP des de l'any 92 fins ara en deixar passar la gran oportunitat de demanar a temps, importants subvencions per a la

REDACCIÓ

renovació urbana del centre. Als anomenats PRU (Programa de Renovació Urbana) s'han acollit nombroses poblacions de tota la província que han obtingut notables ajudes per a la millora del seu centre urbà. Només tres poblacions de tota la província, com són Albocàsser, Serra d'Engalceran i Benicarló, han perdut aquestes suculentos subvencions. En boca d'Enric Moya (UPV): **"Benicarló s'ha quedat en el pelotón de los torpes. Per tant s'han d'exigir responsabilitats i buscar alternatives perquè Benicarló siga una població de futur"**. Així mateix la UPV ha denunciat la desinformació que pateix l'alcalde en el tema de la concessió dels hipermercats que es preveu que s'instal·len entre Benicarló i Vinaròs. Enric Moya ha afirmat **"hem hagut de conèixer que el tema de l'hiper estava paralitzat per la premsa i vostés ens han contestat lacònicament que no sabien res, ¿és que no lligen els diaris?"**

Per la seua part, el portaveu de la UPV Xavier Rodríguez davant les insatisfactòries respostes del PP a les preguntes formulades al ple de novembre i contestades després de 40 dies i per escrit, va exercir el seu dret a rèplica i feia les següents manifestacions: **"després del cúmul de despropòsits del cas de Bàrbara Pascual (opositora exclosa que va tindre la màxima puntuació per al curs de garantia social) i de totes les irregularitats detectades, açò pareix ara la chapusa nacional, ja que s'ha contractat a una persona que es va retirar de les proves selectives per a cobrir la plaça de mestre"**.

Així mateix Xavier Rodríguez va posar en evidència la contradicció en que incorria la primera autoritat en reconèixer el dret que té la UPV a rebre les contestacions escrites en valencià, i les respostes foren en castellà.

Nota de premsa

Maria Josep Arayo i Ximo Bueno Candidats d'UPV a les pròximes eleccions

Reunida l'assemblea comarcal de la Unitat del Poble Valencià a la ciutat de Benicarló per tractar sobre les candidatures a les legislatives estatals va decidir proposar a Maria Josep Arayo, com a número dos per la circumscripció de Castelló al Congrés de Diputats. Per al Senat l'assemblea va aclamar l'històric membre local de la UPV, Joaquim Bueno Bosch.

La UPV espera que els resultats electorals dels nacionalistes valencians es mantinguen en els termes de consolidació d'un espai decisor en la política tant valenciana com estatal, de manera que la veu del poble valencià no estiga com fins ara, únicament, en mans de partits centralistes i sucralistes que no han ajudat en absolut al desenvolupament del nostre País.

UPV- Secretaria Comarcal

La Nova
Dolçainers

C/ Fco. Pizarro, 44 - 2ª
12580 BENICARLÓ (Castelló)

Telèfons (964) 47 25 73
47 27 91

crystal - 1, s.l.
Aluminis
Persianas
Cristales

Àngel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)

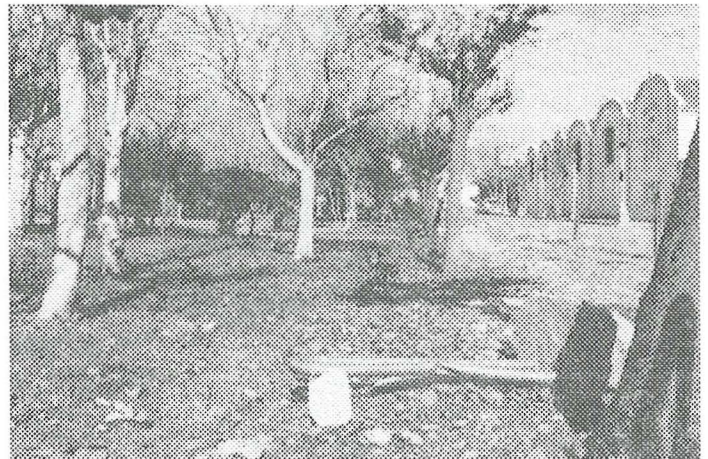
La Veu
sense afonies

Auto Eduardo
c/Cervera, 32 tel. 48 10 13 Peñíscola
Mecánica • Electricidad • Ruedas

Foto denúncia

Doncs be, tal com vam dir al número anterior us oferim com està en aquest moment el jardí de l'estació, per desgràcia sobren les paraules i clame al cel l'abandonament en que es troba; senyals pel terra, arcs per no estacionar trencats, arbres mitjanament morts (per no dir morts del tot alguns), rajoles trencades pel mig, i molt més que no ens cap ací, de pena.

No sé de qui serà la culpa de tal estat d'abandonament, i la pèsima impressió que done de Benicarló als visitants quan arriben amb el tren, però si sé, que a molts ens agradaria que aquest jardinet tornara a ser la joia on poder passar un vespre gaudin d'un poc de natura.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a *la Veu de Benicarló* c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

QUI HO CONTROLA?

Aprofitant la presència del regidor d'obres i serveis per solucionar problemes de manteniment i conservació al col·legi públic Francesc Catalan, a més d'aclarir malentesos arran d'una crítica meua sobre el que cobrava per la seua dedicació en exclusiva a la gestió d'aquest servei municipal, varem comentar com els ciutadans critiquen amb duresa quan l'ajuntament tanca un carrer per fer un treball de millora i ningú protesta quan fa el mateix per exemple una empresa constructora privada.

Als usuaris, tant de vehicles com de a peu, ens molesta trobar-nos la via pública ocupada, tancada... per conseqüència d'una obra

Realment pot ser certa, a primera vista, aquesta afirmació, però crec que amb matissos, ja que als usuaris, tant de vehicles com de a peu, ens molesta trobar-nos la via pública ocupada, tancada... per conseqüència d'una obra i tindre dificultats per transitar amb comoditat.

Però si aquesta afirmació és per justificar el colapse circulatori patit un dimecres per la manca de previsió municipal, això no és de rebut; ara bé si ho és per

constatar la sensibilitat de les ciutadanes i dels ciutadans davant les actuacions promogudes des de l'ajuntament potser sí que hi ha una certa veritat, però no ens enganem, com diu la dita " la dona del César no només ha de ser pura, sinó també semblar-ho ", així per tant l'administració pública ha de ser la primera en donar exemple i actuar amb més cap i peus.

Però si analitzem la realitat que envolta aquest tema tothom pot comprovar com sense cap mirament qualsevol particular pot tallar un carrer durant un moment, o tot el dia, per tal de realitzar la seua tasca sense tindre en compte les molèsties que pot produir a la resta de ciutadans; així hi ha el costum, sobretot dels constructors, de tancar carrers o ocupar durant molts dies les voreres, posant als peatons en perill en obligar-los a bordejar l'obra entrant al mig el carrer ja que mai tenen un espai reservat per on passar.

Amb aquesta crítica no pretenc que no es facen obres a Benicarló, ja que com més se'n facen significarà que més riquesa i millor qualitat de vida hi tenim, ara bé això no ens pot fer defugir d'una anàlisi seriosa de les conseqüències que generen aquestes obres i al mateix temps cercar solucions per a tots i que siguen les menys traumàtiques.

En quant a les solucions, aquestes passen per un major control municipal dels terminis d'execució de les obres, sobretot en quan a ocupació de les voreres; i al mateix temps quan s'haja de tancar un carrer, per un període superior als temps de càrrega i descàrrega, la Policia Municipal hauria de preveure aquesta circumstància per tal que planificara amb

temps altres vies alternatives on poder desviar al trànsit rodat abans d'arribar a la via afectada, ja que si no els efectes poden ser molt emprenyadors; i al mateix temps prohibir aquest tancament durant les hores punta (entrada i sortida de centres educatius, fàbriques, etc). I aquest suggeriment ja és podria posar en pràctica davant les obres de millora del Passeig Marítim, així davant l'Oficina d'Informació i Turisme caldria posar-hi una senyal informativa del tancament d'aquest passeig i les vies alternatives per anar al Port o a Peníscola.

Està clar que si volem una ciutat més agradable tots hem d'assumir les nostres responsabilitats i les molèsties que genera la mateixa dinàmica ciutadana

Està clar que si volem una ciutat més agradable tots hem d'assumir les nostres responsabilitats i les molèsties que genera la mateixa dinàmica ciutadana, però quan això es fa amb tot el sentit el malestar general és mínim.

Manel Garcia, premi Àngel Sánchez Gozalbo

LA VEU

El professor i escriptor Manel Garcia Grau, col·laborador de LA VEU, escriptor i professor doctor de filologia catalana de la Universitat "Jaume I" de Castelló, ha resultat guardonat amb el Premi d'Assaig Àngel Sánchez Gozalbo atorgat per l'Ajuntament de Castelló dintre dels premis extraordinaris convocats amb motiu del 50 aniversari de les Festes de la Magdalena. El treball premiat és un estudi de 150 pàgines titulat "De Castelló a Ítaca" (Reflexió al voltant de les calus figuratives de la poesia mediterrània)

L'acte oficial de lliurament es farà el dia 3 de febrer al Teatre Principal de Castelló

Aquest premi està dotat amb 500.000 pessetes i la posterior edició del llibre. L'acte oficial de lliurament es farà el dia 3 de febrer al Teatre Principal de Castelló

Des d'ací la nostra felicitació a aquest benicarló il·lustre.

La Nova a Muro d'Alcoi

LA VEU

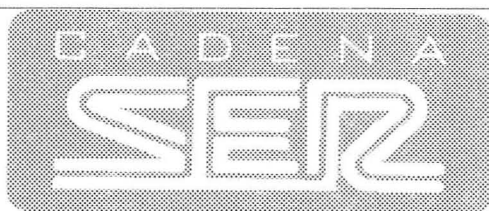
Els dolçainers de La Nova han assistit aquest passat dissabte 20 de gener a la Festa Tradicional de Sant Antoni que, per tercer any consecutiu, organitzava a Muro d'Alcoi (Alacant) el Col·lectiu La Canya, de València. La jornada transcorregué al llarg de la tarda del dissabte i es van succeir els següents actes: presentació del primer número de la revista de música tradicional i popular La Canya, actuació de La Nova i una exposició a càrrec de Ferran Navarro sobre la trajectòria vital i musical del dolçainer Joan Blasco.

El gran músic i difusor del nostre instrument més tradicional tingué paraules emocionades mentre recordava el seu mestre San Feliu i tots els altres músics i amics que l'han acompanyat en la seua llarga dedicació a la dolçaina. Després de fer-se pregar, va demostrar que, als 68 anys, continua tocant de manera insuperable.

Els membres de La Nova, dolçainers de Benicarló i Vinaròs, van exposar al públic que omplia l'auditori de la Unió Musical de Muro una breu descripció de la festa de Sant Antoni de la nostra ciutat i van interpretar la transcripció per a dolçaina de les cançons compostes per Francisco Arnau Lores, Quiquet lo músic, el 1886.

La festa va acabar amb una ballada popular de les danses de Muro interpretades pels dolçainers de La Xafigà i, després de sopar, amb l'actuació del grup de folk Urbàlia Rurana.

MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR INFORMACIÓ

EL MILLOR MAGAZINE

LA MILLOR MÚSICA

Apple Centre Ulldecona microgestió

Integradors de sistemes • Distribuïdors Apple Computer

c/ Murada de Baix, 20 Ulldecona Tel. (977) 57 32 39

Exaltació de la nova Fallera Major de Benicarló

LA VEU

Rosana Marzá Caldés, fallera Major de Benicarló fins el passat dissabte, va lliurar el relleu a Raquel García Molina en un acte celebrat a l'Auditori Municipal.

El nombrós públic assistent va retre homenatge de comiat a Rosana, fallera que ha posat molt alt el llistó del càrrec, i que amb l'emoció als ulls va ser acomiadada per la comunitat fallera amb un calorós aplaudiment.

No calien focus encesos en una celebració on les falleres majors de totes deu falles benicarlandes, lluien amb llum pròpia.

No calien focus encesos en una celebració on les falleres majors de totes deu falles benicarlandes, lluien amb llum pròpia. Vestides amb les millors gales presidiren l'escenari per a donar la benvinguda a una radiant Raquel García Molina que sense perdre el somriure un sol moment rebia el nomenament de mans del seu propi pare José García Prieto, President de la Junta Local Fallera.

Incidències a ressenyar:

El més benicarlando: la magnífica interpretació de la Colla de Doïçainers, i una Regina de Festes, Lucia Pau Foix,

amb una indumentària tradicional nostra que en res havia d'envejar la de l'Horta

La nota musical: les "albaes" escrites per Julio Sansano per a l'ocasió, musicalades per Joaquín i Laura Albiol (pare i filla) i interpretades per Clara Ruiz Arnau, arribaren al cor de tots els presents especialment a la nova fallera a qui estaven dedicades. Més fluixa va ser la selecció musical ambiental totalment fora de context.

El protocol: conduït per una jove presentadora, Rosa, que procedent de Peníscola va fer gala d'una gran correcció, però no va poder evitar que l'acte s'allargara més del previst.

La nota institucional: les paraules de la Regidora de Festes Edurne Roca i d'un

improvisat J.A.Mañà en representació de l'alcalde que excusà l'assistència.

La nota exòtica: l'ofrena floral de la companyia d'aviació Iberia

Els més aplaudits: després de les falleres, els municipals i la Guàrdia Civil.

El mantenidor: José Manuel Fran Nebot, procedent de la veïna Borriana, va pronunciar un discurs elaborat amb un elegant valencià. Dedicà flors poètiques per a totes les falleres menys a Rosana (tot un lapsus).

Delegacions foranes: de Barcelona, Betxí, Borriana, La Vall d'Uixó, Bunyol, València....

Delegacions de casa: La Casa d'Andalusia i La Casa d'Aragó, a més d'algunes penyes.

L'homenatge incomplet: a "una selecció" de mitjans de comunicació i periodistes (concretament a l'Auditori hi havien alguns més cobrint l'acte que es varen quedar sense diploma).

El detall: flors per a les emocionades i sacrificades mares de les falleres majors cessant i entrant.

La nit continuava a "El Cortijo" amb un sopar de gala on es va reunir la "flor i nata" de Benicarló per a seguir festejant l'esdeveniment.

Regio Cinema de Benicarló

De divendres a dilluns

• *Todo por un sueño*

dissabte 20h. i diumenge 18h.

• *El gran peque va de ligue*

Auto Escuela DALMAU

Miguel Dalmau Ibáñez

Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

LLOERO O
LLORO?

El mussol des de fa temps esperava amb il·lusió la festa de Sant Antoni ja que, malgrat no ser el seu patró, sempre li ha tingut un cert afecte especial al sant dels animalets domèstics i patró dels llauradors d'ací, per aquest motiu es va acostar a la plaça de Sant Bartomeu per a veure a majorals, carros, músics, montures,...i com no, per observar in situ, des de dalt del campanar, com es cremava el símbol de la maldat a tot arreu, el dimoni.

També, com obliga el cos-

tum, va quedar-se a observar com des del balcó de l'ajuntament es començava, després de les primeres lloes i l'autorització de l'alcalde a les cavalleries per a poder donar una volta per la ciutat, a tirar les famoses coques de Sant Antoni.

Ara bé escoltant les paraules del lloero oficial des del balcó de l'ajuntament, així com la contestació despectiva que li fa fer a l'alcalde, quan aquest li va criticar el no haver-li demanat permís en nom de la confraria per donar la volta al poble, aquest mussol va començar a sospitar que la tradicional cantada de lloes per part de "Llorens" podia ser pitjor que altres vegades.

I així va ser, el mussol va anar a escoltar-li algunes de

les seues lloes fins que va escampar el vol fart de sentir-li dir "tonteries", que semblaven les d'un lloero parlador, i sobretot per seguir utilitzant el carro com un mitjà públic per a continuar fent propaganda preelectoral del PP per a les properes eleccions generals de març, així com l'embutumament constant de tots els regidors d'aquest partit a l'ajuntament com si foren els únics i millors polítics que té la població.

El mussol va escampar el vol fart de sentir dir al lloero "tonteries", que semblaven les d'un lloero parlador

Realment el mussol creu que aquesta actitud, ja tradicional durant els últims anys, l'únic que fa és desacreditar la Festa, i més quan la gent que va a escoltar les lloes tant d'ací com de fora és molt plural ideològicament, per això des de la Confraria de Sant Antoni caldria donar-li un toc d'atenció a aquest lloero, per tal que no utilitze la lloa com una arma política, i sí com una manera de fer una crítica lúdica i constructiva del món social, cultural, agrícola, empresarial, esportiu, etc i com no, també polític, de la ciutat.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per 4.680 pts (52 números, anual) o 2.470 pts (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 199

Vinguen dies i caiguen pans

Pu...

A Madrid, agarren el president del València C.F. per l'abric i li peguen. Mentre diuen: "Putu Valencia", "Valencia es una mierda". A este home li diuen Paco Roig i està acostumat a sentir la paraula "puta" al seu camp de futbol.

La paraula "puta" forma part d'unes quantes expressions, no gaires, que han provocat més d'una afonia futbolística.

La paraula "puta" forma part d'unes quantes expressions, no gaires, que han provocat més d'una afonia futbolística. Però, per què aquesta paraula forma part del vocabulari emprat per a insultar? En el cas del Lluís Casanova, tenen res a veure alguns locals que l'envolten? Què va ser primer l'ou o la gallina? Vull dir, van ficar l'estadi allí perquè hi eren els locals o van ficar els locals allí perquè hi era l'estadi? He d'admetre públicament, i amb vergonya, que del futbol/negoci n'entenc ben poc.

Per què "puta"? Per què no "granera", o "pedra" o, si voleu, "pinça d'estendre"?

El que sembla clar és que l'insult forma part de la cerimònia dominical futbolística. Bé, això de dominical és un dir, perquè dilluns la cerimònia continua perquè és *el dia després*. Recomença dimarts, *el dia abans*, perquè alguns dimecres també hi ha partits de lliga. De manera que dijous esdevé un altre *dia després*. Divendres és *dia abans* perquè dissabte hi ha partits avançats. I dissabte és, al mateix temps, *gran dia* i *dia abans* del tradicional diumenge *carrusselià*. D'aquesta manera, i sense comptar altres competicions, l'ús de la paraula "puta" s'estén fins a límits insospitats.

Tot i això, algunes persones no ens acabem d'acostumar a algunes coses. Per exemple, el "puta Valencia" no ens sona bé. No recordo haver-ho sentit mai, però tampoc no em sona bé "puta Segovia", "puta Venezuela" o "puto Oslo".

Em fa l'efecte que al senyor Roig el "puta Valencia" i el "Valencia es una mierda" de Madrid, no li degueren sonar igual que, per exemple, els "puta Barça, puta Catalunya" que resonen al seu estadi. I això que, a banda de l'estúpida pallissa, l'expressió és la mateixa. No puc pensar ara que, com deia el poeta, **la sensibilidad con sangre entra**.

No crec ni espero que el senyor Roig, amb majúscules, haja reflexionat sobre el mal que pot fer el mal ús, que no l'ús, de la paraula "puta". Tampoc crec ni espero que el nostre Ajuntament netege les parets on algun desficiós amargat ha pintat "puta Barça, puta Catalunya". No dubto de l'eficàcia del nostre Ajuntament a l'hora de netejar pintades, l'ha demostrada. Però sembla que aquesta mena de pintades ni li molesten ni li convé netejar-les, al nostre Ajuntament. Dic això només perquè no les neteja. No deuen considerar-les problema, per això no hi posen **solucions**.

Jo estic molt content de que no les netegen. M'he acostumat a tindre una vergonya ... com podria dir ... una puta vergonya. Això mateix. Quan les veig, o les recordo, tinc més dades per a anar intentant aclarir qui som, d'on venim, i a on anem. Gràcies.

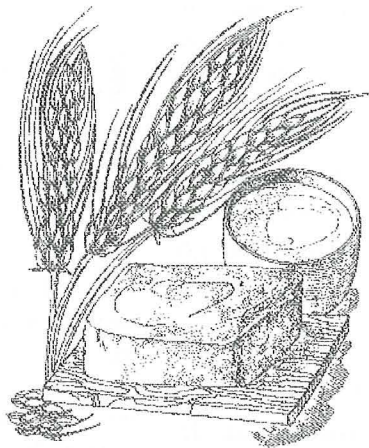
JOSEP FERRER

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

FLAONS

Robert de Nola, mestre de cocs on els hi haja, ja feia referència al segle XVI sobre aquests pastissos morellans. El cuiner del rei de Nàpols era home de paladar fi i va haver de rendir-se a l'evidència exquisida dels flaons. Un altre

personatge més proper, Ramon Cabrera, també va ser vençut pel paladar d'aquests dolços. Diu la crònica que quan al poc temps de la presa de Morella va entrar a la ciutat, va fer-se'n servir una plata gran. Va enfitar-se de tal manera que aquella nit els metges van témer per la seua vida. Nosaltres eixint-nos de la retòrica literària i històrica intentarem apropar-nos a la bona elaboració de les postres que ens ocupen.

El cuiner del rei de Nàpols era home de paladar fi i va haver de rendir-se a l'evidència exquisida dels flaons.

Posarem farina sobre la taula en un munt. Farem un clotet al bell mig i li tirarem ahí l'oli escaient. Amb cura, anirem barrejant-ho una miqueta i hi posarem un rajet d'anís, sucre i ho amassarem amb energia fins que adquerisca la consistència precisa. El farcit anirà de la següent manera: mesclarem brull i ametles, rovell d'ou i un pessic de canella. Batrem les clares dels ous a punt de neu i ho agregarem a la resta del farcit.

Aquesta recepta, en el seu concepte bàsic, també s'elabora a Eivissa i a Xipre

Després de tot açò, estendrem la massa amb el rodet. Tallarem la pasta a porcions rodones de mig pam i a cadascuna d'elles hi ficarem una cullerada de farcit. Les tancarem, doblegant-les, i ajuntarem les vores. Finalment les posarem al forn calent fins que es doren. Ja cuits, una mica de sucre i canella pel damunt els acabarà d'adobar. Aquesta recepta, en el seu concepte bàsic, també s'elabora a Eivissa i a Xipre. Una vegada més, la mediterraneïtat.

els dies gloriosos

de JOSEP M. SAN ABDON

Collita del 95

El suplement cultural "La Esfera" del diari "El Mundo", del diumenge passat està dedicat al cinema espanyol, "El año en que los españoles aplaudieron sus películas", el titulen.

"La flor de mi secreto", "Boca a boca", "Justino, un asesino de la tercera edad", "El per què de tot plegat", "Two much", per citar únicament les estrenades a la comarca, són pel·lícules de molt bon nivell.

Un any, el 95, en què les han aplaudit amb raó. "La flor de mi secreto", "Boca a boca", "Justino, un asesino de la tercera edad", "El per què de tot plegat", "Two much", per citar únicament les estrenades a la comarca, són pel·lícules de molt bon nivell. A aquestes podríem afegir una llarga llista encara inèdites per aquests indrets: "Tierra y libertad", "El día de la bestia", "Flamenco", "Antártida", "El techo del mundo" i la que diuen que és la millor de totes "Nadie hablará de nosotras cuando hayamos muerto", sens dubte la collita del 95 és d'una qualitat exquisida.

Desapareguts els grans mestres italians, alemanys i francesos, cap estat de la UE pot presentar una nòmina tan interessant de joves realitzadors.

¿És ara el cinema espanyol el millor d'Europa? Encara que resulte paradoxal en aquests temps de la Unió Europea, el cinema té més fronteres que mai i em fa l'efecte que ací no es veu tot el que es fa, però desapareguts o en baixa forma els grans mestres italians, alemanys i francesos, cap estat de la UE pot presentar una nòmina tan interessant de joves realitzadors. A més de taronges caldria exportar cinema.

EL POETA NARCÍS COMADIRA ASSISTIRÀ AL LLIURAMENT DELS PREMIS "XAVIER ARÍN".

ÉS L'ESCRITOR DEL MES DE GÈNER

El proper dia 30 de gener, l'escriptor Narcís Comadira, escriptor del mes de gener de la Institució de les Lletres Catalanes, assistirà a l'acte de lliurament dels Premis "Xavier Arín".

Narcís Comadira va néixer a Girona el 22 de gener de 1942.

És llicenciat en Història de l'Art. S'ha dedicat bàsicament a la pintura i a la literatura.

Ha escrit en diaris i revistes i, actualment ho fa al "Quadern" de El País. Els dos darrers cursos ha impartit classes a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona.

Obra poètica (títols més destacats):

- * El verd jardí (1972)
- * Desdesig (1976)
- * Àlbum de família (1980)
- * Enigma (1985). Premi de la Crítica Serra d'Or i Premi de la Generalitat de Catalunya.
- * En quarantena (1990). Premi Ciutat de Barcelona, Premi Nacional de la Crítica i Lletra d'Or.
- * Usdefruit (1995)

Obra dramàtica

- * La vida perdurable (1992)
- * L'hora dels adéus (1995)

Traduccions

- * Poesia italiana. De Francesco d'Assisi a Giacomo Leopardi (1985)
- * Himnes cristians llatins antics (1988)
- * Otel.lo (1988)
- * La gran il·lusió (d'Eduardo de Filippo) (1988)
- * Poesia italiana contemporània. Antologia (1990)

El lliurament dels Premis "Xavier Arín" tindrà lloc a 19'30h. del vespre i la conferència de Narcís Comadira a les 20h. al Saló d'Actes de la Caixa Rural de Benicarló.

LA VEU

cinema

de JOSEP M. SAN ABDON

Amor i intolerància

Fitxa tècnica: La letra escarlata.
 Director: Roland Joffé. Actors: Demi Moore, Gary Oldman, Robert Duvall.
 Guió: Douglas Day Stewart (sobre una novel·la de Nathaniel Hawthorne).
 Fotografia: Alex Thompson. Música: John Barry.

La pel·lícula és una mena d'amor a primera vista, en una puritana comunitat quàquera en la Califòrnia del S.XVII, entre el reverend Arthur Dimmesdale -Gary Oldman- i una jove casada Hester Prynne -Demi Moore-, el resultat d'aquest amor és l'embaràs de la jove. A conseqüència del puritanisme i la intolerància dels seus conveïns Hester Prynne haurà de passejar-se llavors pel poble amb una A roja cosida a la seua roba, perquè tothom sàpiga la seua condició de pecadora.

D'aquesta pel·lícula només es salva la interpretació de Demi Moore i Robert Duvall,

Com ja ens té acostumats Roland Joffé -"La misión", "La ciudad de la alegría"-, ens presenta una història ambientada en països exòtics, amb una esplèndida fotografia, però sense vida; durant moltes estones el pols narratiu del director decau d'una forma evident causant l'avorriment de l'espectador, només cap al final la història s'anima una mica. D'aquesta pel·lícula només es salva la interpretació de Demi Moore, la millor que li hem vist i Robert Duvall, magnífic com sempre. La música de John Barry tan bona com de costum, però es nota massa. Millor llegir la novel·la de Nathaniel Hawthorne.

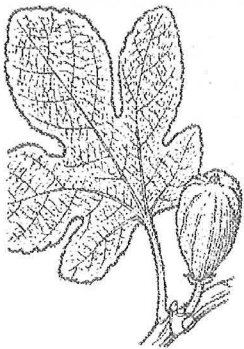
Bar restaurante

Berná

Dr. Ferran, 7

la nostra botànica

JMASCLANS

Figuera
(*Ficus carica*)

Arbre
olo-
rós,
molt baix,
d'uns cinc
metres d'alçà-
ria, i de capça-

da ampla; de vegades arbustiu. Fulles caduques, grans, peludes i aspres al tacte, ordinàriament amb 3 a 7 lòbuls grans i de punta arrodonida. Flors i fruits nombrosos i menuts, reclosos dins la cavitat d'un receptacle, que esdevé carnós i dolç en madurar, és el que hom anomena figa. Se'n cultiven un gran nombre de races: blanca, negral, verdal, rogica, sajola, d'Alacant, de coll de dama, etc.

La cabrafiguera és la figuera salvatge, que només rarament dona figues comestibles i que viu ordinàriament a les esquerdes de les roques (inclús d'alt d'un campanar).- És típicament mediterrània.

dia de l'arbre 1996

Associació Cultural Alambor - Regió de Medi Ambient - Ajuntament de Benicarló - 1996

Com
cal
plantar
un

Dia de l'Arbre
al País Valencià

VII Edició a Benicarló

el futur del present

ALVAR ANYÓ

El preu de la contaminació

Un dels primers problemes al que tots solem fer referència quan parlem de la degradació del nostre entorn, és el de la contaminació, en qualsevol de les seues nombroses manifestacions.

Contaminar és emetre a l'atmosfera elements o substàncies que li són estranyes

Contaminar és emetre a l'atmosfera elements o substàncies que li són estranyes. Deixant de banda certs tipus de contaminació produïda de forma natural (emanacions volcàniques, radioactivitat i poca cosa més), estem parlant d'un fenomen ocasionat per l'home, el qual augmenta a mida que aquest progressa allunyant-se de la natura.

D'aquesta manera la contaminació ens ha vingut lligada al progrés o desenvolupament material de la nostra societat, la qual està regida pel poder que se li ha donat als diners, posant-li preu a tot, bé a quasi tot perquè, de moment, contaminar és de franc.

Realment resulta molt difícil -però no impossible- posar-li preu a coses tant valorades com la puresa de l'aire que respirem o de l'aigua que bevem, dels aliments que mengem o de la salut de què gaudim. Encara que totes aquestes coses no tinguen preu directament, sí el tenen de forma indirecta, perquè la seua degradació la sofrim i la paguem tots. Aleshores, per què no paga aquell que contamina? Encara que més lògic seria no contaminar, o si això és impossible, almenys esforçar-nos per reduir al màxim la contaminació, perquè si no ho fem continuarem sofrint i pagant els seus efectes.

Fes de la teua compra
un projecte solidari!

COMERÇ JUST I SOLIDARI

Sant Joan 9

Tel. 46 06 90 12580 Benicarló

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

La Veu
sense afonies

la informació de
primera mà i exclusiva

de diumenge a diumenge

↳ Alberto Bacigalupe

EL BENICARLÓ GUANYA L'ALBORAIA AMB DIFICULTATS
I DIUMENGE REP AL CUER, EL BENICÀSSIM

Encara que el Benicarló haja acabat la primera volta en segon lloc, encara que els nostres jugadors harmonitzen un joc luxós, encara que l'encarregat de l'equip de megafonia s'esforce a animar les vesprades futboleres pels altaveus i encara que se li ofereisca la quasi segura possibilitat d'anar-se'n cap a casa amb un saborós pernil sota el braç, vosté segueix sense pujar al Municipal de la Carxofa. Aquest diumenge, tot i ser mig dia del club, la taquilla no va superar els vint mil duros; misèria i companyia. La veritat és que m'estic empipant i qualsevol setmana d'aquestes, si vol saber què fa i com el C.D. Benicarló, haurà de passar-se a la competència o llegir les cròniques de la *pressaprovincial*. El proper partit passaré llista.

A la primera part el Benicarló va fer un parell de xuts al travesser, però el gol de la victòria (1 - 0) no va arribar fins quan només faltaven cinc minuts per al descans

L'Alboraia va acudir a Benicarló amb un equip prou passadet d'anys, fa cinc temporades que vénen pràcticament els mateixos jugadors. Homes més vells que veterans, més violents que durs i més destructors que creadors. Contra aquestes eines, els nostres van posar, com sempre, ganes, imaginació i molt de valor (les tarascades forasteres eren dignes de la més guita de les bèsties de la famosa i desapareguda quadra de Verruga). A la primera part el Benicarló va fer un parell de xuts al travesser, però el gol de la victòria (1 - 0) no va arribar fins quan només faltaven cinc minuts per al descans; Lucas va finalitzar magistralment una intel·ligent combinació entre Carrillo i Eloi. Encara van tenir ocasions clares Santi i Adell, però no, no van marcar.

Gairebé a les acaballes, l'Alboraia va fer un xut al travesser que va posar-nos a tots l'ai al cor. Només va faltar

que l'àrbitre -que per cert lluïa un look diferent al que estem acostumats, amb una llarga, estopenca i greixosa cabellera- va prorrogar el partit, com la jornada anterior, més de deu minuts; es veu que els tractem massa bé i ells no deixarien mai de xiular en un entorn tan bucòlic com és el nostre Municipal de la Carxofa.

Gairebé a les acaballes, l'Alboraia va fer un xut al travesser que va posar-nos a tots l'ai al cor

Del conjunt del partit hem de destacar, una vegada més, l'excel·lent ritme de joc del tres joves canareus que controlen el centre del camp benicarló, Castro, Maza i Adell. Tots tres tenen un perfecte domini de l'esfèrica i una visió de les jugades realment lúcida. No m'estranyaria gens que aviat passaren a engruixir el llistat de jugadors del Benicarló que en les darreres temporades han triomfat a categories superiors com Valero (actual porter del Castelló), Roca (que ja porta dues temporades al Manlleu), Margalef (màxim realitzador de la tercera catalana amb el Tortosa), Joaquim Peñalver (extrem titular del Centre d'Esports Sabadell) o Jandri (que aquesta darrera jornada va fallar un penal decisiu al Salamanca - Espanyol). El temps dirà.

Diumenge pròxim, a les 4'15, comença la segona volta. El Benicarló rebrà la visita del cuer, el Benicàssim,

Diumenge pròxim, a les 4'15, comença la segona volta. El Benicarló rebrà la visita del cuer, el Benicàssim, que s'ha reforçat amb jugadors de *solvència contrastada* com és el cas del nostre paísà Juan Luís Esbrí. Alberto Ferrer disposarà de tota la plantilla, tret de David Tena, que segueix amb molèsties musculars. Ja ens veurem.

en off side

↳ ALBATROS

ON SÓN ELS NOSTRES DRETS ?

Degut al nostre ancestral origen faller, hem agafat el costum d'anomenar "llibret" a qualsevol publicació que continga un mínim de quatre planes. Abans en deïem "programa", "prospecte" o "libro-dossier". Doncs, bé, aquest passat diumenge ens vam trobar que a l'entrada del Municipal de la Carxofa se'ns va negar un dels drets adquirits pels que de "quince en quince" acudim a veure el Benicarló triomfant. Sí, com ho sentiu, no ens van repartir el "llibret", i ens vam quedar, entre altres coses, sense el "póster de la semana", la classificació, el "repaso a la preferente" i la completíssima història de l'equip visitant.

Aquest passat diumenge ens vam trobar que a l'entrada del Municipal de la Carxofa no ens van repartir el "llibret"

Molt indignats, vam voler fer algunes averiguacions, i ens en vam adonar que les versions sobre el tema eren variades i sucoses. Segons qui, deia que es deuen diners a la impremta, cosa impossible del tot tenint present la gran quantitat d'empreses que s'hi anuncien i l'altruisme dels col·laboradors. D'altres deixaven caure que l'encarregat no ha tingut temps d'anar a cobrar. També hi havia qui apuntava que n'ha tingut massa. Els més pessimistes manifestaven que el capítol proper serà la desaparició (de la informació) de l'equip de megafonia. Els optimistes argüïen que ha estat una aturada tècnica i que el proper número sortirà amb colorins. La versió minoritària, que circulava per cercles rodons, era que la sinistra però subtil mà de la censura havia mutilat de tal manera els continguts de la publicació que va estar impossible la seua sortida al carrer. La versió més inverossímil que vam sentir relacionava l'assumpte amb vicis inconfessables i grans xarxes de delinqüència internacional.

Nosaltres, no contents amb tot aquest trencaclosques, ens vam adreçar a un dels responsables principals de tot aquest afer i va manifestar que només declararia en presència de la persona amb més autoritat moral del poble, la qual va arronsar el nas i va dir: "Nosotros, como portadores de la opinión de todo el pueblo de Benicarló...", i ens en vam anar cap a casa.

bàsquet

El Mobil Record arrollado por el Olivar

ANTONIO SÁNCHEZ

Resultado: 46 - 83

Mobil Record: Pepita (3), Esther (7), Mónica (7), Inés (6), Núria (17), Montse, Raquel, Ana (5), Mar, Celia

El Olivar: Seco (10), Garcia (22), Gracia (11), Immaculada (8), Barranco (9), Belenguer (3), Simon (10), Romero (5), Silvia, Carmen(2)

Cada vez peor, así se podría resumir la situación del Mobil Record esta temporada. No se da una a derechas, las cosas van de mal en peor y cada vez se hace más difícil pensar en la salvación de la categoría.

El partido fue desastroso por parte del Benicarló que no entró en ningún momento en la dinámica del juego. El Olivar jugó como y cuando quiso sin que las benicarlandas pudieran hacer nada por detener el vendaval que se les venía encima. Basta decir que faltando 11 minutos para acabar la primera parte el marcador reflejaba un 2 - 18 que demostraba perfectamente lo que sucedía en la cancha.

Las benicarlandas no daban una a derechas en ataque donde no existió el tiro exterior y los balones se perdían en pases interiores que no iban a

ninguna parte.

La defensa adolecía de la característica agresividad de las benicarlandas, lo que unido a la calidad del rival propició el severo correctivo sufrido por el Mobil Record.

El Olivar, líder de primera B demostró el por qué de esa clasificación con un juego vivo, trepidante y casi perfecto en lanzamientos de tiro exterior que maniató completamente a las jugadoras benicarlandas.

La ilusión y las ganas es lo último que se pierde y hay que hacer lo humanamente imposible por ganar algún partido y remontar un poco el vuelo

El Mobil Record está en su peor momento deportivo. La salvación está cada vez más lejos y la situación anímica de todos, las jugadoras principalmente, parece que esté en números rojos. Pero la ilusión y las ganas es lo último que se pierde y hay que hacer lo humanamente imposible por ganar algún partido y remontar un poco el vuelo.

Tot igual

J.M. CORNELLES "MONCHO"

Fitxa tècnica: 14a jornada

Equips: C.B. Tabernes Blanques A - C.B. Benicarló

Resultat: 82 - 60

Anotadors del Benicarló: Fede (15), Jorge (19), Dani (6), Chile (6), Javi (4), Luís David (8), Moncho (2), Jorge i Eloi

Ja sabem que el partit d'aquesta setmana seria difícil per al Benicarló, i això és el que va mostrar el marcador al final del partit. El C.B. Benicarló va fer totalment el contrari del que va fer dissabte passat, va començar jugant malament i va acabar jugant bastant bé.

Al començament del partit el C.B. Benicarló va sortir totalment endormiscat, i l'equip contrari mitjançant uns contraatacs molt ràpids va aconseguir posar-se al davant amb un avantatge de 10 o 11 punts. Llavors l'equip benicarlando, en trobar-se amb un marcador tan advers en els primers minuts del partit, va començar a jugar un tant precipitat i desordenat; açò el va portar a acabar la primera part amb un desavantatge de 19 punts.

Al segon període, tot va canviar, i el nostre equip va mostrar la seua cara positiva.

Va jugar un bàsquet control amb moltes passades interiors per als pivots, i amb una defensa en zona que li va funcionar bastant bé. Al final, malgrat tot, el Benicarló no va poder reduir l'avantatge aconseguit en la 1a part pel C.B. Tabernes Blanques, i va acabar perdent el partit de 22 punts.

Al final, malgrat tot, el Benicarló no va poder reduir l'avantatge aconseguit en la 1a part pel C.B. Tabernes Blanques, i va acabar perdent el partit de 22 punts.

Ara, per a aquesta setmana, el C.B. Benicarló jugarà a casa contra el Escuelas Pías de València, i mirarà d'obtenir la victòria, que li serà un poc difícil, degut a la bona posició que té en la taula l'equip rival.

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL

BENICARLÓ

la claca

Pixar alt

↳ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Vergonya. Aquest és el primer sentiment que em venia al cap en intentar recordar alguna cosa del futbol sala local. De la mateixa forma que les bombetes de Nadal continuen als arbres públics de la ciutat, la imatge d'un pare impotent accelerant el seu cotxe, amb els vidres trencats, per evitar les agressions dels jugadors benicarlandos continua fixa en la meua memòria.

Amb aquests precedents era fàcil acceptar que l'excitisme monopolitzés els pensaments dels benicarlandos davant el nou intent per revitalitzar el futbol sala. Gràcies al suport d'una empresa privada i portats pel corrent d'expansió del futbol sala nacional, l'equip local ha aconseguit créixer amb unes perspectives de futur immillorables.

Els resultats de l'equip fan que les graderies presenten un aspecte sensacional. A més el club s'està esforçant en la cre-

ació de diverses campanyes de promoció, com per exemple la celebració d'interessants partits amistosos o l'aparició d'un divertit conill com a mascota.

El futbol sala local ha realitzat un gran esforç, especialment econòmic

El futbol sala local ha realitzat un esforç molt gran, especialment econòmic. Com es diu vulgarment està pixant alt, ara tan sols fa falta que no buf vent de cara, ja que de passar açò es mullaran les cames. Sort.

L'estaca

L'intent "poc cavallerós" del Vall d'Uixó d'handbol per fer-se amb el partit envers el Benicarló. Gràcies a Déu l'equip del nostre poble se'n va poder sortir. Esperem i no desesperem.

amunt i avall

Xert-Vallibona (i 4)

↳ CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

La Nevera de Xert és un lloc on es convertia la neu en gel per a la seua posterior venda al pobles propers. Després d'una obligada visita a la nevera seguim baixant per la pista agafant després una senda que comença a la nostra dreta a uns pocs metres d'una pronunciada corba a l'esquerra. Seguint per ella arribarem a un encreuament de tres sendes. La de l'esquerra condueix al Pou del Turmell, el qual es troba molt proper per a fer-li una visita, és una simple formació de pedres que estanca l'aigua. La senda del centre condueix a Vallibana i la de la dreta a Vallibona, sent aquesta la que hem de seguir. Per ella s'arriba a una pista forestal en desús, seguim per ella fins arribar a una altra pista forestal transitada. Poc després ens desvia-

rem per una senda que es troba a la seua esquerra i que baixa cap a la vall.

A partir d'aquí el paisatge canvia per complet, el bosc de pins desapareix per a donar pas a camps de conreu, la majoria abandonats, veurem alguns masos llunyans i una gran quantitat de metres de màrgens de pedra que ens indiquen que ens trobem prop de Vallibona. Ens hem de dirigir cap al mas més proper en el qual destaca un gran arbre. El camí està tot empedrat i no és molt ample. A la dreta del mas trobarem de nou el camí que baixa directament al riu, creuant el riu el camí torna a pujar fins a la meitat de la muntanya i enllaça amb la carretera esfaltada que ens durà a Vallibona. En finalitzar el trajecte haurem recorregut al voltant de 25 quilòmetres.

La setmana que ve, us oferirem el plànol de l'itinerari Xert - Vallibona

futbol sala

EL PROYASTEC ALFS BENICARLÓ SE ACERCA AL TÍTULO DE LIGA

↳ JOAN BEL

Nueva victoria del Proyastec ALFS Bló. contra el Plásticos Juanma Burriana. Tras el partido del sábado el Benicarló se acerca al título de 1ª B Nacional por haber derrotado al líder de dicha división, manteniendo la 2ª posición pero a 3 puntos del hasta ahora líder invicto. Si bien salían como favoritos los jugadores burrianenses el conjunto de Pedro Jiménez y Javier Redón dio muestras de su excelente calidad derrotando al Plásticos por un resultado de 7-3 favorable al equipo de casa.

Los jugadores del Proyastec salieron muy motivados y con muchas ganas de ganar el partido. El cinco titular estuvo compuesto por Rafa, Puchal, Josema, Eusebio y Jesús Carbajo, y complementa-

do por Valera, Campos, Santi y Jesús, haciendo cada uno de ellos un excelente partido que dio como resultado la total presión sobre el equipo contrario y se consiguió así que el Plásticos no pudiese hacer gran cosa por parar al "tren benicarlando", que lo arrolló todo a su paso. El jugador más destacable del Plásticos fue el benicarlando "Peque", que fue premiado con una gran ovación del público cuando fue expulsado por doble amonestación.

El Plásticos no pudo hacer gran cosa por parar al "tren benicarlando", que lo arrolló todo a su paso

Hay que destacar por último en este gran partido la gran participación del público, que pese a ser fiestas en el pueblo acudió en más cantidad que nunca. Desde aquí les damos las gracias y les comunicamos que el próximo sábado se vuelve a jugar, así que esperamos que no falte nadie.

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MOT ENCREUAT Núm. 21 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2							■				
3				■							
4						■					
5		■					■			■	
6				■							
7	■		■						■		
8									■		
9					■			■			■
10				■							
11						■					

HORIZONTALS:

1. Persona que maneja arbitràriament afers d'altri. 2. Susceptible de ser entés o interpretat només d'una manera. Company. 3. Existim. Experiència, veritable o suposada, d'unió directa d'una persona amb la divinitat. 4. Amb permís de lo Manifasser, preparació a base de clares d'ous batudes a punt de neu amb altres ingredients dolços o salats. Equivocar, marrar. 5. O. La reina ha perdut una lletra i només serveix per a treballar. Poseu-hi una A i una altra A i tan amics. I. 6. Plural d'article femení. Composició pictòrica dividida en tres cossos. 7. D. Poeta italià autor de la Divina Comèdia. No + i. 8. Quantitats molt petites i insuficients d'alguna cosa. Sensació que perceben els òrgans auditius dels animals. 9. Nega l'existència de Déu, tot i que comparteix amb Ell una U. Símbol químic del crom. "I" en llatí. 10. Onomatopeia imitant un tir. Solen ser de carn, de marisc, ... i, per als turistes, mixtes. 11. Instrument agrícola que permet d'obrir solcs a la terra. Acció de saludar.

VERTICALS:

1. Ocell corresponsal de *La Veu*. Representació gràfica plana de la superfície de la Terra. 2. Fruit de la noguera. Publicar i posar a la venda. 3. Divinitats de la natura venerades pels grecs antics. Pansida. 4. Dos romans que fan quatre i podrien fer sis. Forma pronominal de tercera persona. Ésser suprem. D. 5. Promoure la creixença d'alguna cosa. Pot ser de Viena, negre, anglés, ratllat. 6. En aquest lloc. Tintura utilitzada com a friccions en contusions i esguinços. 7. S. Conec. Repeteixes. 8. Persones que exerceixen un càrrec amb suficiència atribuint-se una importància desmesurada en relació amb el càrrec i amb les pròpies possibilitats i coneixements. La nota. 9. Territori governat per un emir. Pronom personal masculí de tercera persona. 10. Posseeix alguna cosa en abundància. Demaneu amb insistència. 11. Faig carícies. Sense Títol.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORIZONTALS: 1. Coca. Animar. 2. Imaginar. T. 3. Riuada. Roig. 4. CS. Rellamp. 5. Userà. Ocell. 6. Mima. Caiga. 7. Cobra. Poaré. 8. I. Rebran. Er. 9. Sou. Au. As. R. 10. Iaies. Oliva. 11. Orxaters.Ir.
VERTICALS: 1. Circumcisió. 2. Omissió. óaR. 3. Cau. EmbruiX. 4. Agarraré. EA. 5. Idea. Abast. 6. Anal. C. Ru. E. 7. Na. LOAPA. Or. 8. Irracionals. 9. M. Omega. Si. 10. Atiplaré. Vi. 11. Reg. L. Errar.

LLIURAMENT PREMIS XAVIER ARÍN

Dimarts 30 de gener:
A l'ajuntament:
* A les 18.30h. recepció de l'escriptor Narcís Comadira
* A les 19,00 Roda de premsa de l'escriptor del mes de gener
A la Caixa Rural de Benicarló:
* A les 19,30 h lliurament del premi de contes Xavier Arín
* A les 20,00 h conferència a càrrec de Narcís Comadira, escriptor del mes de gener de la Institució de les Lletres Catalanes.

ASSEMBLEA NACIONAL DE GEA (ASSOCIACIÓ D'ESTUDIS GEOBIOLÒGICS)

Dissabte 27:
Durant el matí, a partir de les 9,30h recepció i conferències.
Per la vesprada, a partir de les 16,30h. Assemblea Ordinària de GEA
Diumenge 28:
A les 9,45h. sorida des de la Caixa Rural cap a "La Senyeta", on es visitaran els tallers de Bioconstrucció i Energies Renovables.
A les 14.00h. gran paella vegetariana

EXPOSICIÓ DE JOSEP RENAU. FOTOMUNTATGES

A l'Auditori Ayguals de Izo de Vinaròs.
Fins al diumenge 28 de gener.
Organitza Bloc de Progrés

PRESENTACIONS DE FALLES

Dissabte dia 27: Falla "l'Embut"
Diumenge dia 28: Falla "EL campanar"

VIATGE CULTURAL A MADRID

Organitza: Associació d'Arts Plàstiques
Dies : 10 i 11 de febrer
Visites a la Fira d'Art Contemporani, Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, Visita panoràmica per Madrid, Museu del Prado i al Monestir de les Descalces Reials.
Places limitades (55). Preu: 10.000 pts
Informació: 47 45 58 (Miquel), 48 00 53(Conxa) i 47 00 50 (Enric).

CONFERÈNCIA

Organitza: Asociación de la Mujer
Dia: 1 de Febrer, dijous, a les 16:30h. a la sala de conferències de la Caixa Rural, xerrada-col.loqui, "Adelgazar con salud", a càrrec de la Dra. Carmen Sospedra Piñana.

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

El senzill predomini dels sentiments sobre les roques

La veritat és que açò de l'article setmanal —hebdomadari, que hagués dit l'altre— no diré que no comença a tenir-me fart. Ja no dono per a tant, jo. Ni tinc vocació de joglar ni massa amics com per a anar ofonent-los ni la capacitat de veure el món sota forma d'article que va confessar Josep Pla (Torna-li la trompa al xic!). És més, de l'autor de Plafrugell, disculpeu, de Palafrugell, sempre he preferit les pàgines de ficció autobiogràfica per damunt dels papers —com veig que en diuen ara— periodístics. Si la meua complexió espiritual erràs per aqueixes senderes, segur que jo seria el primer a fer sonets de desgreuge cada vegada que algú predisposat a ofendre's veia tremolar la trista flama de les flaques —flàccides— conviccions. Però no. La pruïja que em fa venir cada divendres fins ací no és fer actes de reparació. Més m'agrada pensar que, jo solet, intento exorcitzar els insidiosos dimoniets que la prosa de la vida engendra en el meu esperit tan poc hospitalari.

 Em va venir per correu l'últim llibre d'en Lluís Meseguer, *Vesprades de Moscou*

De tant en tant, però, del carretó groc de la meua Iris particular, m'arriba la propina que em permet eixir d'aquesta espiral que m'acaba al melic. Tal com ara fa uns dies, quan em va venir per correu l'últim llibre d'en Lluís Meseguer, *Vesprades de Moscou* (Barcelona, Thassàlia, 1995).

 Estampes de tonalitat elegíaca al sol opac de la progressió política europea dels últims anys

Us confesso que, al llegir-lo, he intentat a consciència que la meua coneixença de l'autor interferís contínuament el procés de recepció. No cometeu vosaltres l'error d'anar-hi a buscar una guia o informe per endinsar-vos en la complexitat de Moskvà. (Vegeu, per a això altre, altres llibres de vocació declaradament informativa com el *Viatge a Rússia el 1925* de Pla o les *Cartas desde Rusia* que el 1857 va enviar Juan Valera al seu amic i crític literari el marquès de Valmar, Leopoldo Augusto de Cueto). En aquestes *Vesprades de Moscou*, com a molt hi trobareu un Virgili tan personal que de poc us serviran les seues indicacions, perquè el text, pretesament íntim, és més bé un compendi dels humors i vagues reflexions que l'estat actual d'aquell país de països ha desvetlat en l'autor. Una mena de recull d'estampes de tonalitat elegíaca al sol opac de la progressió política europea dels últims anys: *Pressentia les silencioses baules dels dies de l'exili i la caiguda dels murs alçats en la tenebra*. Pretesament personal, com una música

de cambra, fa palesa la seua vocació elegíaca quan remet, ja a les primeres línies, a la segona Elegia de Riba: *T'artigaré, ciutat inassolible, ric de la perduració després del naufragi, salvats els bagatges avinents*.

En definitiva, podríem multiplicar les citacions —perquè és un llibre de citacions delicadíssimes— per demostrar que en Lluís recrea el mite de la ciutat moscovita amb la projecció la seua història personal. Així és, fins al punt que, al meu parer, estem davant del diari espiritual que l'autor, l'amic, tenia sempre en boca i nosaltres no l'enteniem, d'un balanç provisional *nel mezzo dil cammin...*, en un moment en què, no solament per a ell, la dreta sendera no sembla gens fàcil de seguir, ni tan sols de distingir. Moskvà esdevé l'emblema d'un desconcert general i personal i en Lluís ens mostra *el senzill predomini dels sentiments sobre les roques* que són de tots ben conegudes. Brindem.

Només per la paraula i el silenci, una terra és totes les terres del món. Pel silenci i la paraula, s'estima l'univers sencer quen s'estima un tros d'univers que cap dins la mà. Només quan s'escolta el so de cada dia, s'escolta la més bella música o remor. Només quan es mira des d'un lloc, s'abraça amb la mirada el cel sencer, i la paraula o el silenci són l'única certesa d'allò que desemboca o rau en un crit necessari o un sospir evident.

And so on.

